

KSČM k podpoře vlády ANO 2011 a ČSSD (3. zasedání ÚV KSČM)

Programem KSČM jsou zájmy lidí, stabilita a suverenity naší země a mír. Za 25 let od rozbití Československa a vzniku samostatné České republiky bude již patnáctá vláda předstupovat před Poslaneckou sněmovnu Parlamentu s žádostí o získání důvěry pro své vládnutí. Jména předsedů vlády od Václava Klause až po Bohuslava Sobotku, utvářela spolu s dalšími výraznými představiteli pravice a sociální demokracie tvář české společnosti a státu. Ať šlo o vlády opírající se o politickou oporu parlamentní většiny, opoziční smlouvy, či vlády úřednické bez důvěry, vždy se jednalo o vlády se silným pravicovým akcentem, přestože si často rády dávaly samy jiné přívlastky své charakteristiky.

V průběhu velkých společenských změn však měly jedno společné, připravit a provést zásadní majetkový převrat velkými restitucemi a zprivatizováním veřejných hodnot, v České republice vytvořit poslušného vazala SRN a USA. Shodná falešná priorita tzv. "přátelských transatlantických vazeb" nás dovedla do členství v Severoatlantické alianci a Evropské unii. Demokratické hodnoty se postupně vytrácely, náš stát se stával polokolonií, české vlády a představitelé vládnoucích elit stále více zabředávaly do velkých korupčních afér. Tzv. majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi "církevní restituce" a otevřené paktování zejména poslední vlády Bohuslava Sobotky a představitelů KDU-ČSL Pavla Bělobrádka a Daniela Hermána se Sudetoněmeckým krajským sdružením jen naznačovaly, co dalšího se má v České republice odehrát. Ostatně poslední výroky německé kancléřky Angely Merkelové by neměly nikoho nechat na pochybách.

KSČM proto po říjnových parlamentních volbách 2017 přistoupila na konstruktivní jednání s vítězem voleb hnutím ANO 2011. Plně si je vědoma, že jednala a jedná s pravicovým politickým hnutím. **KSČM jde o budoucnost České republiky a důstojný život jejich obyvatel. Sedm základních priorit: trvalý růst minimální mzdy, valorizace důchodů, ochrana přírodních zdrojů před cizizemím do zahraničních rukou, zvýšení podílu veřejného sektoru v hospodaření s vodou, zdanění církevních restitucí, zabránění dalšímu nárůstu ceny bydlení a podpora výstavby obecních bytů a udržení kvalitní zdravotní péče bez zvyšování spoluúčasti pacientů jsou základní požadavky, za jejichž prosazení je KSČM ochotna tolerovat vznik menšinové vlády hnutí ANO 2011 a ČSSD.** Plně jsme si vědomi, že nejde, jak líceměrně ČSSD tvrdí, o vládu levicovou. Jsme si vědomi i hlubokých rozdílů v názorech na zahraniční politiku, obranu a bezpečnost naší země, řešení daňové politiky i rozdílných názorů na rozsah zákona o celostátním referendu. **Nechceme však návrat zkorumpované pravice a pohrobků Sudetoněmeckého landsmansaftu. KSČM si plně zachová samostatně suverenní rozhodování při naplňování svého programu v zájmech občanů naší země a nezavazuje se k poslušnému plnění požadavků menšinové vlády. KSČM stojí na straně lidí, hájí suverenní země a mír.**

Kdo nic nedělal

Obtížně klopýtá druhá, tentokrát koaliční vláda Andreje Babiše k hlasování o vyslovení důvěry ve sněmovně. O to, zda jí získá, budou spolurozhodovat i komunisté. To se setkává zejména u pravicových stran a valně části sdělovacích prostředků s bouřlivými projevy znovuzrozeného antikomunismu. Představitelé ODS totiž předpokládali, že se pokorně zařadíme mezi ty, kteří budou mlít mantru o trestním stíhání předsedy ANO a odmítat s ním jednat. Je pozoruhodné, že bývalý politolog a nyní politik Petr Fiala, předseda ODS, měl promyšlený jediný krok, a to nátlak na ANO, aby se premiérem stal někdo jiný než Andrej Babiš. Pak by uvažoval o společné vládě. Jenže je jasné, že politici v ANO moc dobře vědí, že lidé nevolí je, ale právě Babiše. Vítěz voleb tedy hledá jiné možnosti. Tah KSČM, která získala historicky nejnižší volební výsledek, pravdě nečekala. To je důvod jejího neustálého varování před „nebezpečím“ našeho „návratu k moci“ i organizování občasných protestních schůzek v některých městech. To nebezpečí může spočívat pouze v tom, proč KSČM vůbec existuje. V prosazování zájmů lidí práce, v důslednosti při kontrole plnění programové prohlášení vlády právě toho, co by jim mohlo pomoci.

Není jednoduché vládě, která opravdu není naše, dát hlasy našeho, být oslabeného poslaneckého klubu. I když se v televizi stále hovoří o sedmi podmínkách KSČM, ve skutečnosti jde hlavně o lidi. Nejen ty, o nichž jsem už psal. I o naše členy, kteří po desetiletí odolávají neustálým útokům antikomunistů a obětavě pracují pro ostatní. Kdybych měl sestavit seznam členů zastupitelstev, od obecních po krajská, členů výborů základních organizací i vyšších stranických orgánů a nestraniků, kteří nás aktivně podporují, vydalo by to na objemnou knižku. Získávali a získávají si důvěru a respekt svého okolí odborností a spolehlivostí. Tak za všechny budu jmenovat alespoň tři bývalé spolence, kteří už nejsou mezi námi, Ludmilu Brynychovou, Josefa Houzáka a Josefa Mandíka. Často si na ně vzpomínám a vždy mě zabolí u srdce, že si je smrt vzala tak brzo. Také oni vytvářeli kapitál, který teď můžeme zúročit. Většinu lidí nezajímá naše vnitřní dohadování. Chtějí, abychom pro ně konečně udělali víc než doposud. Mnoho potřebných návrhů zákonů v minulých funkčních obdobích spadlo pod stůl, protože jsme je předkládali jako vládami přehlížená opoziční strana. Teď máme šanci pokročit v prosazování našeho volebního programu dál. Jistěže je otázkou, zda to nakonec občané opravdu ocení, až půjdou k novým sněmovním volbám. Zda dravá a permanentní volební kampaň Andreje Babiše a jeho týmu nezastíní ty, kteří některé změny prosadili. Jak to dopadne? Nevím. Do budoucna nevidí ani vědmy, které se snaží platicím klientům vsugerovat opak. Jistěže je to riziko umožnit vznik této vlády. S mnohým nemůžeme být spokojeni. Ale báli jsme se v uplynulých desetiletích riskovat v často složitých situacích? Všichni známe přepovídku: „Kdo nic nedělal, nic nezkaží, kdo nic nezkaží, je nejlépe hodnocen.“ Komunisté by ale neměli ustrašeně „nic nedělat“ a jen čekat, jak se to později vyvíjí. Ostatně dlužíme to i těm, kteří naši myšlenku přenesli přes rozbouranou vodu antikomunistické řeky, napájené pravicovým selháním, a trpělivě kámen po kameni stavěli náš most. **Petr BRANÝ, předseda KV KSČM České Budějovice**

Vojtěch Filip na pietním aktu v pamětním komplexu Trostinec v Bělorusku

Místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip se z pověření předsedy Poslanecké sněmovny a v zastoupení prezidenta republiky zúčastnil 29. 6. 2018 pietního aktu věnovaného památce obětem nacismu, v pamětním komplexu Trostinec v Bělorusku. V tomto koncentračním táboře zahynulo, nebo bylo popraveno víc jako 200 tisíc lidí, převážně Židů, z toho až 5 tisíc československých občanů, kteří byli přesunuti zejména z Terezína. Pietního aktu na tomto memorijním místě se zúčastnili rovněž prezidenti Německa, Rakouska a Běloruska.

Místopředseda Poslanecké sněmovny V. Filip, který při této příležitosti na tomto shromáždění vystoupil s projevem, předal prezidentovi Běloruska A. Lukašenkovi dopis prezidenta České republiky M. Zemana s osobním poselstvím.

KLUB ČESKÉHO POHRANIČÍ

PROVOLÁNÍ

účastníků X. Národního sněmu Klubu českého pohraničí

Ve dnech 30. 6. až 1. 7. 2018 se v Domě kultury ve Žďáru nad Sázavou, uskutečnil X. Národní sněm KČP z.s., uznávaného vlasteneckého spolku za účasti zvolených delegátů ze všech 14. krajů České republiky, dvou krajů Slovenské republiky, významných domácích a zahraničních hostů. Národní sněm ocenil vlastenecký čin lidí, kteří před 26 roky vyjádřili založením KČP hlasitý protest proti snahám V. Havla a jeho souputníků podřídit zájmy českého národa nacionálním, a ekonomickým zájmům SRN a jejím spojenců. Z odkazu zakladatelů vznikl, díky práci jejich následníků, uznávaný několika tisícový občanský spolek, který hájí české národní zájmy, historickou pravdu, přátelství mezi národy a světový mír. Pod ústředním heslem „Jen zůstane-li naše pohraničí české, zůstane českou i celá naše vlast!“ čelí KČP jako celek a jeho členové agresivním, revanšistickým požadavkům sudetoněmeckého Landsmansaftu. Jejich skrytým cílem je likvidace poválečných dekretů prezidenta ČSR Dr. Edvarda Beneše a následné dosažení ekonomických, nacionálních, morálních požadavků na úkor českého národa. Své požadavky opřeli o omuvu V. Havla za tzv. Vyhánění a o národní zradu mnohých polistopadových politiků, části kulturních pracovníků a historiků. Osoby, které považuje KČP za zrádce českého národa, jsou dlouhodobě uvedeny v různých dokumentech a provoláních Klubu českého pohraničí. Desátý národní sněm Klubu českého pohraničí děkuje všem občanům ČR, svým obětavým členům a funkcionářům, kteří si v nepříznivých politických podmínkách zachovali čest a lidskou důstojnost, brání odkaz našich národních buditelů, bojovníků na polích válečných, politických, hospodářských a kulturních pro zachování státní a národní suverenity. Tuto naléhavou vlasteneckou záležitost je nutné vyzvednout zejména v době, kdy si připomínáme 100. výročí vzniku Československého státu. V situaci, která se vyznačuje ztrátou vlasteneckého povědomí velké části občanů České republiky, zejména mladé generace, v situaci, kdy reálně existuje nebezpečí vzniku válečných konfliktů, jež mohou vést k zániku lidské populace, vyzývá národní sněm Klubu českého pohraničí:

- Vládu ČR, Parlament ČR, poslance ČR v Evropském parlamentu, vědce, pedagogy, umělce, historiky, novináře, aby své poslání plnili v souladu s Ústavou ČR, se zájmy lidu a českého národa k zabezpečení státní suverenity, sociální spravedlnosti a k zachování míru.
- Všechny vlastence a vlastenecké spolky ke společným akcím na obranu národních zájmů a k důstojnému uctění 100. výročí vzniku Československé republiky i jejich zakladatelů Tomáše Garrigue Masaryka, Edvarda Beneše a Milana Rostislava Štefánika pod heslem: PRAVDA VÍTEŽÍ!

Ve Žďáru nad Sázavou 1. 7. 2018

Účastníci X. Národního sněmu KČP

Na X. Národním sněmu Klubu českého pohraničí byli zvoleni členové Národní rady KČP z.s., předsedou byl zvolen JUDr. Gustav Janáček, místopředsedy Cincibus Zbyněk, Vlastín Miroslav, Anna Vaňková, předsedou Ústřední kontrolní komise byl zvolen Vladimír Holíš, předsedou rozhodčí komise byl zvolen JUDr. Milan Havlíček. Předsedou Sekce OSH byl zvolen RSDr. Milan Richter CSc. Přítomno bylo 172 delegátů, zástupců okresních a krajských rad KČP.

Případ nepovšimnuté knihy Havel udával Židy a Schwarzenberg používal k práci vězně z tábora v Letech

Tereza Spencerová | Publikováno: 30.1.2011 | Rubrika: **U NÁS**

Rodiče Karla Schwarzenberga využívali k levné práci vězně z kárného a později sběrného tábora Lety u Písku. Uvedl to týdeník The Prague Post s odvoláním na nové vydání knihy Bouře amerického autora Paula Polanského. Nabízíme vám text, který na toto téma vyšel už v roce 2003.

Upozornění: následující stránky se vracejí do doby před vypuknutím druhé světové války a nejsou vhodné pro ty, kteří nechtějí znát historii pracovního tábora v Letech, pro ty, kteří nechtějí vědět, jakou roli při jeho vzniku sehrál šlechtický rod Schwarzenbergů, ani pro ty, které nezajímá, jak s tím vším souvisí otec našeho exprezidenta Havla.

Historie, kterou vám chci vyprávět, se začala odvíjet 6. prosince 1939, kdy se nad schwarzenberským panstvím zcela nečekaně přehnala živelní pohroma. Nejprve se spustil děst a po něm dva dny, které se zdály nekonečné, padaly neuvěřitelně přívally sněhu; bylo ho tolik, že pod jeho tíhou popadalo čtyřicet procent smrků, borovic, buků, jedlí, kaštanů, javorů, jasanů, topolů, olší a bříz. Deset tisíc hektarů schwarzenberských lesů, hlavního zdroje příjmů tohoto šlechtického rodu, se během dvou denních kalamit proměnilo v neproniknutelnou spoušť polomů. Když konečně přestalo sněžit a kníže z věže svého zámku obhlédl panství, byl zděšen. Podle prvních skromných odhadů by s dělníky, kteří byli v okolních vesnicích k máni, náprava škody trvala patnáct až dvacet let. To by se ale pro Schwarzenberg, kteří byli mezi tehdejšími největšími vlastníky půdy v Čechách na jedenáctém místě, fakticky rovnalo bankrotu.

Pomoc v nouzi

Kníže měl své panství rád, rádně se o ně staral a spatřoval v něm pokračování rodové tradice. Co by tedy pro jeho záchranu neudělal! V září 1939 napsal spolu s dalšími dvanácti českými šlechtici prezidentu Benešovi dopis, v němž ho naléhavě žádal, aby se nevzdával Sudet. Když pak Němci obsadili české země, poslal kníže a 31 jeho vznešených přátel dopis také prezidentu Háchovi, kde se hrdě přihlásil k Čechům, a to i přesto, že většina jejich předků pocházela z Německa nebo Rakouska. Při pohledu na tu spoušť ale kníže nezbylo než se zhluboka napít svého oblíbeného šampaňského a obrátit se na protektorátní správu znovu. Tentokrát už ale nepsal prezidentovi, namísto toho vyslal svého advokáta na 5. odbor ministerstva vnitra, by u tamního zástupce feditele zjistil, jestli by ministerstvo nemohlo na jeho panství zřídit tábor a poslat do něj pracovní sílu, která by pomohla při likvidaci poničeného lesa. V protektorátu v té době na základě výnosů z let 1927, 1931 a z počátku března 1939 existovalo už patnáct pracovních táborů, do kterých byli svázeni kriminálníci a osoby vyhánějí se práci. Úřady Schwarzenbergovu advokátovi vyšly vsťic, zřejmě i proto, by Němcům ukázaly, že se Češi s nepohodlnými jedinci z vlastních řad dokážou vypořádat i bez německé pomoci, a tak v létě 1940 opravdu vznikl pracovní tábor v Letech u Písku, jehož jediným cílem bylo pomoci Schwarzenbergům z nouze.

Potíže s lidmi

Jako první se v táboře objevily dvě stovky dělníků ze Slovenska, ale kníže si je dělníci příliš nezamlouvali. Pracovat uměli, to ano, ale v té době už byli občany cizího státu. Ministerstvo je nemohlo do tábora deportovat nastalo a kníže jim ke své nelibosti navíc za dřinu v lesích musel vyplácet mzdu.

Nespokojenost o něco později nastala i s první várkou 640 českých vězňů, které dodalo české ministerstvo vnitra, protože většina z nich nebyla těžké práce v lese vůbec schopna. Podle dochovaných dokumentů bylo jednomu z nich už sedmdesát tři, mnohým přes šedesát let. Většinu četníci zatklí za to, že v hospodách hráli karty v pracovní době, další byli invalidé, kapsaři... Suma sumárum mezi nimi nebylo víc než třicet mužů schopných práce v lese.

Na řadu tedy přišli - po určitém váhání ze strany Schwarzenbergů - Židé. Práce bylo dost, tak byli deportováni z celého píseckého okresu. A aby se přešlo výše zmíněným potížím, dostala policie příkaz ze zatykat pouze chlapce a muže ve věku od šestnácti do pětácti let. Byli práce schopní a nemuselo se jim platit, spíš naopak - měli být jen a prostě, v souladu s přáními Němců, "upracováni". Ostatní Židé si měli na transport do koncentračních táborů počkat doma.

Potíže s "pracovní silou" v té době nepostihly jen kníže Schwarzenberga, nýbrž i podniky rodiny Havlových. Sám Miloš Havel, jehož bratranec byl údajně jedním z dozorců v leském táboře, kde patřil k nejbrutálnějšímu, udal gestapo šest svých židovských podílníků na Barrandově, za což ho říšský protektor Reinhard Heydrich odměnil tím, že mu připsal jejich podíly. Heydrich měl ostatně rodinu Havlových v oblibě; chodil na šampaňské do Lucerny, odkud do Let putovalo několik číšníků - stačilo, když z nepozornosti vylíli skleničku. V Lucerně se ostatně Heydrich nechal vyfotografovat s malým Václavem Havlem, našim budoucím prezidentem. V den jeho narození si ho v paláci Lucerna pěkně posadil na koleno a při pohledu do objektivu se zešířka usmál...

Vyřešili to Cikáni

Ani Židé však Schwarzenbergovy lesy od polomů nezachránili - byli to vesměs intelektuálové, právníci, lékaři, v lese toho moc nezmohli, a tak se z pohledu kníže rodiny proměnili jen v pouhé hladové krky. Zbavili se jich poměrně rychle: nákladní vozy je odvezly na nádraží a odtud už směřovali rovnou do Terezína.

Jakmile veškeré pokusy sehnat pracovní sílu mezi Čechy či Židy selhaly, obrátila se pozornost všech zúčastněných na Cikány. Po prvních pochybách o smysluplnosti takového kroku - nedůvěra v jejich pracovní schopnosti byla už tehdy přece jen příliš velká - byly ke konci roku 1942 do Let, tábora původně určeného pro 380 lidí, navedeny více než dva tisíce Cikánů, v mnoha případech celé rodiny. Z mužů se vyklubali zdatní dřevorubci, ale starci a malé děti si do tábora z velké části přijeli pro smrt, obvykle z rukou českých dozorců. Našli se mezi nimi sice výjimky, které neztratily lidskost, ale většinou nedopadly dobře. Pro nadbytečnou lásku k vězňům je udali sami jejich kolegové. Nikomu to nevadilo - v Německu Cikány už od roku 1933 zavírali do Dachau a v masarykovském Československu, kde byl v roce 1927 vydán zvláštní omezující kočování pobudů, neměla většina Cikánů nárok ani na občanství. A zbytek příběhu už je smutně známý. Část romských vězňů skončila v KT Osvětim, z Let jich na konci války vyšlo živých jen pár. Kníže Schwarzenberg, kterému Němci nakonec zabavili sídlo, ale dál mu do menšího zámku dodávali nedostatkový benzin do jeho packardu, byl po válce oslavován za předválečné vlastenecké postoje. Havlovi měli Lucernu, Barrandov a všechno ostatní. Ačkoli se celou historií táhne výhradně česká, a ne německá nit', podle dobových emocí se vlastně ani nic moc nestalo.

Dokončení v příštím čísle

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

Tupá venkovská hospoda se ptá " inteligentní pražské kavárny ":

1) Otázka pro pana Hřebejka a ostatní nenávidné umělce .

Proč zrazujete svého GURU V Havla, který o sobě prohlašoval, že nenávidí nedovede, pro STB maloval srdíčka a byl přesvědčený, že u nás zvířezila pravda a láska? Dokonce podepsal v roce 1997 česko-německou deklaraci s Helmutem Kohlem, který financoval po 2 svět. válce téměř milion nacistů z SS Waffen. Vy, vaše slavná a domyšlivá "pražská kavárna", umělecká fronta, jste plni nenávisti a nesnášenlivosti. Co pozitivního vám dává vaše nenávist vůči Rusku, Číně a komunistům vůbec, vůči nám, lidem manuální práce a venkova? Povyšujete se nad ostatní téměř jako áriji / táž nenávist /. Proč ? Ráda bych znala důvod vaší zlovolné, ubohé a nízké nenávisti -----

Děkuji panu Hřebejkovi, popř. komukoliv z pražské kavárny , či bývalým protagonistům OF za odpověď

2) Otázka pro pana Petra Pitharta , /popř. pro paní doktorku ANTI socioložku Jiřinu Šiklovou / který na své sametové ČT líživě prohlašuje , že " komunisté v únoru roku 1948 obelhali celý národ " a že dnes je všechno 1000x lepší.

Jak a čím nás komunisté obelhali nám nedsdílal a já to netuším. Že je 1000x lepší společnost s desítkami bezdomovců, milionem lidí nesplacitelně zadlužených, mladých lidí na drogách předčasně umírajících, to si může myslet pouze asociál s nízkým IQ. Snad nás komunisté podvedli stavěním škol, nemocnic a bytů - zdarma - pro všechny lidi ? Co slibovali - plnili. Politické procesy jsou jistě černou skvrnou na jejich politice, ale i církev svatá je má i váš kapitalismus, však dnes mnoho lidí vnímá právě rok 1989 jako zradu disidentů, umělců na národu spáchanou.

Miliony lidí jste obelhali, sta tisíce lidí jste svými sametovými inkvizitory - exekutory ozebračili a poslali je žít do pouličního, bezdomovského holocaustu. Tohle jste pane Pitharte lidem v roce 1989 neslibovali. Díky vám, už nejsou politické procesy s trestem smrti , jako byly ty poválečné, páchané v euforii, avšak díky Vám, vám, vaší politice dnes umírají běžní občané a to s takovou samozřejmostí, že je to až zarážející. Jste tvrdí, extrémní plutokraté, máte " zlatou horečku ".

Na 1. místo, oproti komunistům, stavíte peníze, a že lidský život silně devalvoval, je vám jedno? Všechny své, tehdy i naše IDEJE, jste pošlapali, zradili. Vedete svět do válce, štveíte lidi proti usku a Číně. Dnes od rána do večera, ve vašem režimu PRAVDY a LÁSKY všichni řešíme jenom -- vaše války a peníze, o nicem jiném život ve vašem režimu není. Možná tam u vás na Olympu vyvolených, dočasně žijete v luxusu život smetánky, se statisícovými příjmy a na druhých lidech vám nezáleží. Dnes je život jen štvání, honbou za peněží, mamonem, nebo u těch slabých jedinců, se stal život pouze bojem za přežití

Otázky : Znáte pane Pitharte čísla počty lidí, které váš nenasytný harpagonismus připravil o domovy, důstojné životy? Kolik lidí žije v tom vašem údajném blahobytu, bez lidské důstojnosti na ulici jako toulaví psi? A nechtějte nám namluvit, že bezdomovectví je svobodná volba, svobodný životní styl. Kolik mladých lidí vám západním stylem života předčasně umírá na předávkování drogami ? Děkuji Vám pane Pitharte za odpověď.

Doporučení paní doktorky asocioložky Šiklové. V zájmu své profese a neztrapňování se v besedách s VIP souvěrcem V Moravcem, byste měla paní doktorku absolvovat alespoň týdenní stáž s lékařkou vašich kapitalistických, blahobytných, bezdomovců , s lékařkou paní Andreou Pekárkovou. Před nástupem na stáž si, prosím, pozorně přečtěte něco o důsledcích Vašeho intelektuálního, sametového , třídního "puče", převratu , článek z MF DNES 9.12.2017 " Před zimou odhadujeme, kdo na ulici nepřežije . " To je ten Váš , váš , intelektuální humanismus , blahobyt ?????

Eva Smutná

Je mi 90 – no a co?!

Dne 14.června oslavila soudruška Věra Geletová v plné duševní svěžesti neuvěřitelné 90.narozeniny. Tato dlouholetá členka strany byla řadu let aktivní funkcionářkou SČSP a potom spoluzakladatelkou LKŽ v Kladně. Pravidelně týdně jako kolportérka Svobody, navštěvovala OV KSČM, až do doby, kdy jí toto znemožnilo zdravotní omezení. Stále se jim po jejich návštěvách stýská.

I v Domově pro seniory Fr.Kloze, kde nyní žije, je jednou z neaktivnějších obyvatelek. Sleduje veškeré politické dění a nenásilně působí i na své spolubydlící. Tak to i vyprávěla návštěvě z OV i ZO KSČM Kladno. Všichni , naši Věrače popřáli do dalších let mnoho zdraví a neutuchající životní elán.

Stejně tak i děvčata z LKŽ, v čele se s.Evou Hroníkovou, dcerou paní Věry. Velkou radost Věra učinila nedělní návštěva republikové předsedkyně LKŽ – Mgr.Květy Šlahůnkové. Ta byla okouzlena Věřiným „mladistvým“ elánem a znalostmi.

Na snímku s Věrkou uprostřed, jsou tři předsedkyně LKŽ – zleva: Marie Kalousová (Violka), Květa Šlahůnková (RR), Eva Hroníková (Jitřenka) Text i foto Jiří Kůstka

